

Zaburzenia mowy III - oligofazja, autyzm, niedoksztalcenie mowy z powodu niedosluchu - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Zaburzenia mowy III - oligofazja, autyzm, niedoksztalcenie mowy z powodu niedosluchu
Kod przedmiotu	12.9-WL-LOiK-ZMOANMPN
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Logopedia ogólna i kliniczna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	-	-	40 (w tym jako e-learning)	2,67 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Teoretyczne przygotowanie słuchaczy do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przyswojenie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej w zakresie oligofazji (dyslogii), zaburzeń komunikacji w autyzmie i niedosluchu. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie wymienionych zaburzeń komunikacji językowej do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

Wymagania wstępne

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Pedagogika specjalna. Etapy prawidłowego rozwoju mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Podstawy audiologii. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

Zakres tematyczny

Oligofazja. Istota zaburzeń mowy w upośledzeniu umysłowym. Oligofazje – definicje, przyczyny chorobowe, rodzaje uszkodzeń i upośledzeń. Neuroobrazowanie a rehabilitacja neurolingwistyczna. Wybrane zagadnienia z neuroanatomii, neurofizjologii i patofizjologii mowy. Problem autyzmu w literaturze, etiologia. Spektrum zaburzeń o typie autyzmu (autyzm atypowy, z Aspergera, Retta, SPD). Wczesne symptomy zaburzeń komunikacji u dzieci. Dynamika zmian u dzieci z wczesnym i późnym rozwojem autyzmu. Cechy odróżniające autyzm od zaburzeń o typie dysfazji. Surdologopedia – wyjaśnienie terminu. Metody diagnozy słuchu. Najnowsze ustalenia dotyczące terminologii stosowane w przypadkach zaburzeń słuchu. Wyjaśnienie pojęć: pole mowy, rezerwa ślimakowa, skotomaty. Czynniki kształtowania i rozwoju mowy dziecka z uszkodzonym narządem słuchu. Pacjenci z oligofazją – metody diagnostyczne. Rehabilitacja neurolingwistyczna – etapy i poszczególne metody. Najnowsze trendy w terapiach neurolingwistycznych pacjentów z oligofazją. Kompleksowy zarys terapeutyczny pacjentów z oligofazją. Diagnoza deficytów poznawczych w autyzmie. Metody terapii: dobór metod w zależności od wieku, komunikacji werbalnej, pozawerbalnej, poziomu inteligencji, ciężkości zaburzeń; stymulacja rozwoju mowy werbalnej; metody wspomagające (metoda holdingu, metoda Weroniki Sherborn, metoda Kniłów, AAC, SI, stymulacja taktylna i wzrokowa). Test rozwoju reakcji słuchowych od pierwszego miesiąca życia do siódmego roku życia. Kwestionariusz badania surdologopedycznego D. Emiluty-Rozyi. Cele terapii surdologopedycznej. Omówienie rozwoju dziecka od pierwszego miesiąca do trzydziestego miesiąca życia oraz możliwości jego wspomagania. Potrzeby edukacyjne dziecka z uszkodzonym słuchem w zależności od stopnia ubytku słuchu. Założenia organizacyjne klasy integracyjnej. Jak pomóc uczniowi z uszkodzonym słuchem w szkole masowej? Terapia surdologopedyczna: metoda całościowa S. Schmid-Giovannimi, metoda fonogestów K. Krakowiak, metoda macierzyńska A. van Udena, metoda alternatywna J. Cieszczyńskiej. Komunikacja totalna. Język migowy. Wychowanie słuchowe. Rehabilitacja osób z implantami.

Metody kształcenia

Ćwiczenia – praca z książką, studium przypadku, praca w grupach, projekt.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbolo efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna i rozumie objawy i przyczyny niedoksztalcenia mowy z powodu upośledzenia umysłowe-go, niedosluchu i autyzmu	• K_W03	• sprawdzian	• Ćwiczenia
Zna i rozumie teoretyczne podstawy procedury w zakresie diagnozy, terapii i rehabilitacji w przypadku niedoksztalcenia mowy z powodu upośledzenia umysłowego, niedosluchu i autyzmu	• K_W04	• sprawdzian	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symboly efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi posługiwać się narzędziami, sprzętem i aparaturą stosowaną podczas diagnozy i terapii niedoksztalcenia mowy z powodu upośledzenia umysłowego, niedosłuchu i autyzmu	• K_U01	• projekt • sprawdzian	• Ćwiczenia
Potrafi identyfikować zaburzenia mowy i podjąć odpowiednie działania profilaktyczne, diagnostyczne, terapeutyczne i rehabilitacyjne w niedoksztalceniu mowy z powodu upośledzenia umysłowego, niedosłuchu i autyzmu	• K_U03	• projekt • sprawdzian	• Ćwiczenia
Jest gotów do formułowania opinii dotyczących pacjentów z niedoksztalceniem mowy z powodu upośledzenia umysłowego, niedosłuchu i autyzmu	• K_K05	• projekt	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia – zaliczenie z oceną na podstawie ocen ze sprawdzianu pisemnego (50%) i projektu (50%).

Wykład – ocena z egzaminu pisemnego.

Literatura podstawowa

Emiluta-Rozya D., Wymowa dzieci niedosłyszących, [w:] Głuchota a język, red. S. Grabias, Lublin 1994.

Gałkowski T., Zaburzenia słuchu, [w:] Diagnoza i terapia zaburzeń mowy, red. T. Gałkowski, Z. Tarkowski Z., T. Zalewski, Lublin 1993.

Jaklewicz H., Autyzm wczesnodziecięcy: diagnoza, przebieg, leczenie, Gdańsk 1993.

Kruk-Lasocka J., Autyzm, nie autyzm, Wrocław 2001.

Listy o wychowaniu dziecka z wadą słuchu: poradnik dla rodziców dzieci najmłodszych (z. 1-10), Warszawa 1995.

Skórzyńska M., Programy wczesnej interwencji O. Lovaasa i S. Greenspana w terapii małego dziecka z autyzmem, [w:] Dziecko z zaburzeniami rozwoju: konteksty diagnostyczne i terapeutyczne, red. B. Cytowska, B. Wilczura, Kraków 2006.

Pąchalśka M., Neuropsychologia kliniczna, T. 1-2, Warszawa 2007.

Pisula E., Autyzm u dzieci: diagnoza, klasyfikacja, etiologia, Warszawa 2000.Podobnie postępuj w przypadku kolejnych pozycji bibliograficznych literatury podstawowej wciskając [Enter]. Pamiętaj o kolejności: autor, tytuł, wydawnictwo, miejsce, rok wydania! Przed wciśnięciem [Enter] skasuj ukryty tekst: „Podobnie ...”.

Tarkowski Z., Mowa osób upośledzonych umysłowo i jej zaburzenia, [w:] Podstawy neurologopedii, red. T. Gałkowski, E. Szeląg, G. Jastrzębowska, Opole 2005.

Literatura uzupełniająca

Krakowiak K., Fonogesty: gesty wspomagające odczytanie wypowiedzi z ust, Poradnik dla logopedów, nauczycieli i rodziców dzieci niesłyszących, Lublin 1986.

Löwe A., Rozwijanie słuchu w zabawie, Warszawa 1983.

Minczakiewicz E.M., Bawidła – katalog zabawek dla dzieci niepełnosprawnych ruchowo i umysłowo, Kraków 1996.

Schopler E., Lansing M., Ćwiczenia edukacyjne dla dzieci autystycznych, Gdańsk 1994.

Stecko E., Zaburzenia mowy: wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne, Warszawa 1994.

Styczek I., Logopedia, Warszawa 1981.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Ewa Skorek, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 24-09-2019 17:52)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ